

מסורת הש"ס

משוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט
גרי מצוה

(א) כי כן קח. אהליט פטוי
(ב) מ"ח. (ג) ונעיל מנזן.
(ד) וקדושין פה ש"ס.
(ה) ומספחה פ"ח.
(ו) וקדושין פ"ט ט"ז. ומהם
(ז) מ"ח. (ח) ונעיל מנזן. (ט) ונעיל
(י) ונעיל מנזן. (יא) וקדושין פ"ח.
(יב) ונעיל מנזן. (יג) ונעיל מנזן.
(יד) ונעיל מנזן.

תורה אור השלם

1. ומה האיש אשר ארץ ישראל
אשה ולא לקחה ירך
הקרב לביטוי פן יטמא
במלחמה ואיש ארץ
ישראל ירחיק מן המלחמה
דברים כ"ו
2. והאיש השוטרים לדרב
אל העם והאמר מי
האיש והיא ורך הלבב
ירך והשב לביטוי ולא
יטמא את לבב אחיו
כלבבו.
3. הן בחוץ מלאכתך
ועתה ביהודה לך ארץ
ובניית ביהודה.
מסילי כו כו
4. כי יקח איש אשה
והרשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר
נקי יהיה לביטוי שקד
אשר ושמך את אשתו
אשר לקח דברים כ"ה
5. והיה ככלת השוטרים
לדרב אל העם ופקדו
שקד צבאות בראש
העם.
דברים כ"ט כ

לעני רש"י

ור"ס וירי"ס. ח"י"ב.

מוסף רש"י

לפיכך תלחה לו התורה
את כל אלו. לחזור על
כח וזכר ואשה לבטח על
החורים בשביל פניהם
שעדיהם שלא יבטו שום
בעלי עבירה והרשה חזר
אשר שמה נהג את הכת
אז נטע כרם או ארץ אשה
(דברים כ"ח). מעשייתו
וקדישן לפניהם. כי אלו
עומדין בקלף המערה
לוקח את הטפלים והמקום
בדברים שבו כל המלטה
ולא מטפן. שמהם טפלים
כוסה שם כ"ח. לקחה
את שוקיו. לקח רגליו
(קדושין י"ב).

מה טופס ארבע אמוס לעומתה. מכמים גורו שיהא המת מטמא
כל הנכנס בארבע אמותיו כדי שלא ירגילו אולי טהרות ליקרב לו
ויהא סבור שלא האהיל ויש לחוש שמה יפשוט ידו והאהיל ולא
ארעמיה: וטנא טונא. וכן מני מנא דקין נמשנה הנשנית בנינו

אמת טופס ארבע אמות לשומאה (ו) ותנא
תונא חצר הקבר העומד בחוכה פתוחה והוא
שיהו בה ארבע אמות דברי בית שמאי ב"ה
אומרים ארבעה טפחים במה דברים אמורים
שפתחה מלמעלה אבל פתחה מן הצד
דברי הכל ארבע אמות כלפי לייא אדרבה
מן הצד מיריד ונפיק מלמעלה או אפשר
דלא מאהיל אלא במה דברים אמורים
שפתחה מן הצד אבל פתחה מלמעלה
ארבע אמות והני מילי חצר הקבר דמסיימא
מוציאתא אבל מת בעלמא תפיס: ימי האיש
אשר ארש אשה כו: ת"ר אשר ארס
אחד המארים את הכתולה ואחד המארים
את האלמנה ואחד שומרת יבם ואפילו
החמשה אחין ומת אחד מהם במלחמה כולן
חוזרין לא לקח ולא לקחה יפרש לאלמנה
לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הריוט
ממזרת ונתניה לישראל בת ישראל לממזר
ולנתן לימא דלא רכבי יוסי הגלילי דאי
רבי יוסי הגלילי הוא אמר דהיא ורך הלבב
זה המתירא מעבירות שבידו אפילו תימא
ר' יוסי הגלילי כדב"ה דאמר רבה הלעולם
אינו חייב עד שיבעול מה טעם לא יקח
משום לא יחלל משום הכי אינו לוקה עד
שיבעול תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר
ארש ילימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם
בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה
אמר בחכמתו והכן בחוץ מלאכתך ועתרה
בשדה לך אחר ובניית ביתך הכן בחוץ
מלאכתך זה היה ועתרה בשדה לך זה כרם
אחר ובניית ביתך זו אשה ד"א הכן בחוץ
משנה אחר ובניית ביתך זה גמ' ד"א הכן בחוץ
מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתרה בשדה
לך זה גמרא אחר ובניית ביתך אלו מעשים
טובים ר' אליעזר בנו של ר' הגלילי אומר
הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא
ועתרה בשדה לך אלו מעשים טובים אחר
ובניית ביתך דרוש וקבל שברי: ואלו
שאינן חוזרין הבונה בית שעור כו: תנא אם
הוסיף בו דימוס אחד חזר: ר' אליעזר אומר
אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חזר:

מאהיל על חלל הפתח: וכוני מילי כו. השתא מהדר להפרושי
סייעמיה מהכא. מדאלטריך למיתא העומד לתוכו טהור ש"מ הני
מילי חצר הקבר דמסיימא מחילתא דמערה לחודיה ודחזר לחודיה
ויש היכר דכר אכל מת בעלמא המוטל בארץ מודו בית הלל דתפיס
ארבע אמות מדאלטריך למיתא
העומד לתוכו טהור דלוי בעלמא לא
גזור למי לי לנאשמועינן הכא דטהור:
ואפ"י היא לו שומרת יבם שלא
קדשה הוא אלא מכא אחיו בזה לו:
לקחה. מדלנא כתיב לקח מיעטנא הוא
למעוטי לקחת איסור: כדרכה.
דאמר אין עבירה בקדושין עד
שיבעול שיניא וזעו או את האשה
לדי חילול וממזרת ומהיה אין עבירה
בקדושין דלא כתיב ביה לא יקח אלא
לא יבאש ולא תחמקשן אכל אלמנה כתיב
בה לא יקח וקמה היינו קדושין
ואלטרין דרכה דלא תימא ממקדושין
עבד ליה איסור: וסוגיני. מן
הגנעוים דכתיב ביה ויתנס יהושע
לחוטבי עלים (יהושע ט) והן משכנה
אומות: ושפדס בשדס לך. ונלנה
בשדה מלאכתך לך: גמרא. למת
סגרא להבין נעמי המשנה והלכה
דכרי מי: אס הסיף כו דיומוס
אחד. שורה של אבנים או בגובה או
עצוים מו לא היו על מכוני וקרינא
זיה מדש"ט: שמהדין אופו. שאינו
מתקיים: בשבוע. בשמיטה: אין לי
אלא מדש"ט. בתולה: אלמנה וגרושה.
מאחר ונשאה זה: יכול אף ננה בים.
חדש ולא מנני היא מה שיהא נקי
מן הכל: בתני' ויספו השוטרים.
על דברי סתן: כשקשרי. אף לי
לעמוד נפוסים שלא יפידוים אחיבים:
לפיכך. שהיה זהו הירא מעבירות
מהל המורה בנה ונטע וארס לחזר
נגללן כדי שיהיה נקי החמרה ולא
יתביש לומר מעבירות שבידו הוא ילא
וחזר: ר' יוסי אומר כו. בגמרא וי"ב
מפרש גמרא פליג אדרכי יוסי הגלילי:
ובעקבו של עס. כסופו של עס
שעומדים שלא יחזרו לחמוים
לאחריהם לנזק: מעמידין זקופין
מלפניהם. כדאש של זד המלחמה
מעמידין בני אדם גבורים ממונים לך
שאם יפול אחד מן הנלחמים יעמידוהו
ויזקופו ויבניו את אשני הנזק
בדרכיהם: [ואחרים]. ואנשים
אחרים מאחריהם: וכשילין של
כרול נידים. לשמור שלא יזקו.
וכשילין כעין חזין שוקין וירי"ס:
שחילת

בה א מ"י פ"ג מהל' אכל
ה"ר פ"ג לחזן ר"ה
טו"ס י"ד פ"י שפ"ט פ"י
ה:
כו ב מ"י פ"ו מהל'
טומלת פ"ו הל"ט
ו"ש כ"ב:
ג מ"י פ"ו מהל' מלכ"ס
ד"ן ו:
ד מ"י פ"ו מהל' ט"ן:
כו ה מ"י פ"ו מהל'
אספ"ו כ"א הל"ג
ו"ש הל"ג:
כז ו מ"י פ"ה מהל'
דעות הל"ה:
כח ז מ"י פ"ו מהל'
מלכ"ס ה"א:
ל ה מ"י פ"ו מהל'
ל"א מ"י פ"ו מהל' ט"ז:
ל"א מ"י פ"ו מהל' ט"ז:

תנא מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע: ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית חדש וחנכו וכו': תנו רבנן 'אשה
חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה
חדשה מי שחדשה לו יצא מחזיר גרושתו שאין חדשה לו ת"ר לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא
יצא אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה
אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אהה מעביר
אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למה לי יעבור עליו בשני לאוין:
בתני' ייספו השוטרים לדרב אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול
לעמוד בקשרי המלחמה ולראות לדרב אל העם שלופה ר' יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן
העבירות שבידו לפיכך תלחה לו התורה את כל אלו שיחזור בגללן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול
גרושה וחלוצה לכהן הריוט ממזרת ונתניה לישראל בת ישראל לממזר ולנתן הרי הוא הירא ורך הלבב
יהיה ככלת השוטרים לדרב אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ובעקבו של עם כמשמעו זקופין
לפניהם ואחרים מאחריהם וכשילין של כרול בידיהן וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקחה את שוקיו
שתחילת